

til dommer over og fortolker FN's Sikkerhedsråds beslutninger, på trods af at en hel række af verdens lande, deriblandt lande, som vi samarbejder tæt med, fordømmer krigen og beklager krigen – lande som Norge, Sverige, Finland, Tyskland, Frankrig osv. Hvilket indtryk gør det på hr. Jens Rohde, at Danmark nu med den danske regerings og Venstres villige medvirken har placeret sig i det selskab? Den danske regering, Venstre De Konservative og specielt Dansk Folkeparti er ved at placere sig selv i et internationalt forbryderalbum, og hvilket indtryk gør det på hr. Jens Rohde?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg må altså bede hr. Jens Rohde om at komme herop og bekræfte, hvad det var, Frankrig erklærede. Er hr. Jens Rohde ikke enig i, at det ikke er korrekt, at Frankrig erklærede, at Frankrig ville nedlægge veto lige meget hvad – det er lidt efter hukommelsen et citat af det, hr. Jens Rohde sagde heroppefra – men at Frankrig tværtimod sagde, at man ville nedlægge veto over for en resolution, der gav automatisk adgang til at udløse en krig?

Det andet spørgsmål handler om, hvad det er for en adgang, man har til at tage ansvar og handle, når der er nogle, der siger, at de vil nedlægge veto. Hvilke konsekvenser har det? Hvad med andre situationer, hvor f.eks. USA nedlægger veto? Giver det så også et mindretal i Sikkerhedsrådet ret til at handle ved f.eks. at gå i krig? Giver det ikke netop pligt til at forhandle videre, men ikke adgang til at bryde den almindelige forhandling, hvor der skal være et flertal til stede?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Man har ikke kunne nå til enighed i FN's Sikkerhedsråd. Det er fuldstændig rigtigt, som fru Anne Grethe Holmsgaard siger, at der kom meget, meget klare meldinger fra Frankrig, og så er det, man igen spørger: Hvor længe skal vi blive ved? Hvor længe skal vi acceptere, at Saddam Hussein bliver ved med at køre rundt med verdenssamfundet? Hvor længe skal vi acceptere, at Saddam Hussein ikke med det samme samarbejder fuldt ud og betingelsesløst? Vi taler jo ikke om dage eller uger, vi taler om år. Det er virkeligheden. Det er den virkelighed, vi står i, uanset det ene motiv eller det andet motiv eller

det tredje motiv der måtte være for de enkelte lande, også til at holde sig uden for.

Man er meget naiv, hvis man tror, at det er de ædlere motiver, der holder en lang række lande uden for. Det er meget naivt. For Tyskland er det jo helt åbenlyst, hvad det var, der skete, for det så vi under den tyske valgkamp. Schröder kravlede op i masten og kunne ikke komme ned igen. Af alle gjorde tyskerne det, men det kan man jo have sin holdning til.

Hver eneste gang der har skullet besluttes noget, hver eneste gang der har skullet tages aktion over for Saddam Hussein, har SF blankt afvist og er kørt ud med de samme argumenter. Det kan vi jo se af Folketingets forhandlinger gennem historien, og hvilket indtryk gør det på hr. Morten Homann, at SF historisk set altid har taget fejl?

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Jens Rohde er optaget af, hvilken juridisk ekspertise man lægger vægt på, og her har det jo været karakteristisk, at regeringen alene har holdt sig til den fagspecifikke juridiske ekspertise i Udenrigsministeriet, når der er tale om vurderinger af folkeretten.

Folketinget har i hele denne sammenhæng været afskåret fra at få adgang til den overordnede og almindelige grundlæggende juridiske ekspertise, som regeringen normalt ville henholde sig til, nemlig Justitsministeriets Lovkontor, og det siger nok meget. Det er det samme, som hvis man heller ikke ville spørge FN's Sikkerhedsråd, hvad det mente, og hvis man trak resolutionsforslaget, fordi man ikke ville have, at Sikkerhedsrådet kom med sin utvetydige meddelelse, nemlig en afstemning om den resolution, der var forelagt fra amerikansk og britisk side. Der står kun tilbage, at man ikke kunne blive enige i Sikkerhedsrådet, og for hr. Jens Rohde og for Venstre og for den danske regering er det altså nok til, at man kan gå i krig på et tidspunkt.

Man vil så gerne sammenligne med 1998, men jeg vil bare sige til hr. Jens Rohde, at det troede jeg faktisk vi havde klaret i forgårs under førstebehandlingen. På det tidspunkt var der resolutioner, der gav adgang til militær intervention, og våbeninspektørerne havde trukket sig ud og kunne ikke arbejde. Derfor er der ikke nogen anledning til at sammenligne med situatio-